

CUMHURİYETİMİZİN TEMİNATI : ATATÜRKÇÜ KUŞAKLAR

Prof. Dr. Ramiz BANOĞLU*

Yüce Atamız, kurduğu lâik Türkiye Cumhuriyeti'ni kendisinden sonra çağdaş uygarlık düzeyine yükselteceğine güvendiği ve inandığı kendi ilke ve inkılâplarna bağlı, çalışkan Türk gençliğine emanet etmiştir. Böylece gençlerimize olan güven ve itimadını bir kez daha dile getirmiştir. Gençlerimiz bu güvene layık olmak için O'nun ilke ve inkılâplarına sahip çıkarak Atatürkçü Düşünce Sistemi ile çağdaşlaşma yolunda bütün güçleriyle hareket etmelidirler.

Evrensel yapısı ile millî birliğe, barışa ve geleceğe yönelik olan Atatürkçü Düşünce Sistemi veya Atatürkçülük, aklın ve mantığın çizdiği yolda, ilerici, barışçı, insan özgürlüğü ve millet egemenliğine dayalı, lâik, demokratik, çağdaş bir milliyetçilik görüşüdür. Bu görüşte, lâiklik ilkesi, fertler arasında mezhep, din ve inanış farkı gözetmediğinden, toplumda sevgi ve saygıya dayalı millî beraberliği sağlar. Her türlü dogmatik unsurlardan sıyrılarak, ilerici ve mantığın kabul ettiği gerçekçi bilimsel görüşü kabul eder. Gereklikçe zaman içinde kendini yeniler. Bu bakımdan Atatürkçülük bir doktrin değil, gerçekçi ve bilime dayalı çağdaş bir görüştür. Çünkü, ilke ve inkılâpları daima ilerlemeye ve gelişmeye açık olup, birleştirici ve yüceltici özelliğinden ötürü Atatürkçü Düşünce

---

*Atatürk Üniversitesi, Atatürk İlkeleri ve İnkılâp Tarihi Enstitüsü Müdürü ve Tıp Fakültesi Öğretim Üyesi

çağdaştır. Bu nedenle, millîyetçi muhtaç olduğumuz ileri medeniyet seviyelerine ulaşabilmek için, yolumuz ve rehberimiz Atatürk ilke ve inkılâpları ile Atatürkçü Düşünce Sistemi olmalıdır. O'nun kurduğu Cumhuriyeti korumak ve memleketimizi yüceltmek için bu görüşü benimsemiş Atatürkçü kuşaklar yetişmesi gerekir. Öyleyse istenen bu kuşakları nasıl yetiştirebiliriz?

Bu bir kişilik geliştirmesi ve düşünce oluşturma meselesidir. Yani, kişiliğe istenen ruh ve düşünce yapısının verilmesidir. Bilindiği gibi çocuk, dünyaya geldiğinden başlayarak hayat boyunca çeşitli etkenlerin tesiri altındadır. Kişiliğin çekirdeğinde, irsiyetten gelen ve onun belli başlı vasıflarını taşıyan özellikler mevcuttur. Yaşamın ilk yıllarında ailesinin ve daha sonra çevresinin sosyal ve kültürel etkileşimleriyle bu kişilik biçimlenip şekillenir. Böylece irsiyetten gelen özellikler artık çevrenin etkisi altına girer.

Bundan sonra mevcut olan bu zekâ ve yeteneği, çevresinin sosyo-kültürel etkinliği ile, eğitim ve öğretim geliştirir. Yetenekler, bu sayede yoğrulup hamurlaşır, pişer, kendisine has bir kişilik ve düşünce oluşturur.

Okul çağında ise bunlara eğitim ve öğretimin etkileri eklenecektir. Hafızanın gelişmeye başlamasıyla, çocukta soyut düşünce zenginleşmeye başlar. Okul çağı dediğimiz bu devrede eğitim-öğretim ve sosyo-kültürel etkileşimlerle, kendi fikir ve düşünce yapısı oluşmaya başlar. Bu devrede kişiler, eğilip bükülmeye ve her türlü şekli almaya elverişlidirler. Adeta taze bir fidan veya doldurduğunuz kap şeklini alan sıvı gibidirler. Bu bakımdan bu çağlarda, eğitim ve öğretimle bu körpe dimağlara istenen şekil, fikir ve kişilik verilerek, amaca uygun düşünce oluşturulabilir. Bu devre ergenlik çağının sonuna kadar devam eder. Bundan sonra tazeliği ve yumuşaklığı azalmış, sertleşmiş ve kurumuş bir ağaç

misali artık pek eğilip bükülmezler. "Can çıkar, huy değişmez" vecizesi bunun için söylenmiştir. Bu yaştan sonra sabitleşmiş ve kalıplaşmış olan kişilik ve düşünce yapısını değiştirmek pek mümkün olmaz.

Kişilerin en çok etkilendiği, şekillendiği fikir ve düşünce yapısını oluşturduğu devre ilk ve orta öğretim çağlarıdır. Çünkü bu çağlarda öğrenilenler, Ribot'un hafıza kurallarına göre hayat boyu değişmez, sabit kalır. Bu bakımdan bu çağlarda yapılan Atatürk ilke ve inkılaplarıyla, Atatürkçü Düşünce Sistemli bir eğitim, istenen kaliteli genç kuşakların yetişmesini sağlar... Böylece yerleşmiş ve sabitleşmiş olan bu düşünce yapısı hayat boyu değişmez.

Eğer bu çağlarda, eğitim Atatürkçü Düşünce ve ilkelerden yoksun kişiler tarafından yapılacak olursa, istenen Atatürkçü kuşak yerine, bu eğitimi yapanların düşünce ve amaçları doğrultusunda bir nesil yetişir. Nitekim son yıllarda bu gerçeği gören, memleket ve Cumhuriyetimizi parçalamak isteyen bazı düşünce yanlıları muhtaç, zeki ve yetenekli çocukları okutup yetiştirmek üzere özel kurslar ve yatılı okullar açtıkları, burada kendi fikir ve düşünce yapılarına göre eğitip, Atatürkçü nesiller yerine anti-Atatürkçü nesiller yetiştirdiklerini duyuyoruz. Hatta içte ve dışta bazı güçler tarafından desteklenen bu anti-Atatürkçü gruplar, Cumhuriyet Tarihimizde vahşet ve dehşet sahneleriyle dolu olaylara sebebiyet vermişlerdir.

Halbuki Atatürkçülük bağımsızlığa, millet egemenliğine, özgürlüğe, millî bütünlüğe, barışa, sevgiye ve ileriye yönelik bir çağdaşlaşmadır. Bu bakımdan, anti-Atatürkçü nesiller yetiştirenlere fırsat ve imkan vermemeliyiz. Daima birlik ve beraberlik içinde, güçlü, medeni, müreffeh ve ileri medeniyet seviyelerine erişebilmek için iyi bir eğitim kadrosuyla muhtaç olduğumuz Atatürkçü nesilleri yetiştirmek zorundayız. Bu herkese düşen bir görev olmalıdır.

KAYNAKLAR

1. Bakırcıoğlu, R., Ruh Sağlığı ve Rehberlik, ark Matbaası, Ankara 1976.
2. Erođlu, H., Atatürk ve Milli Egemenlik, AAMD, Atatürkve Atatürkçülık Dizisi:3,1987.
3. Ertuđrul, H., Atatürkçülık Nedir? , Atatürk Üni. Atatürk İlkeleri ve İnkılâp Tarihi Enstitüsü Dergisi, C: 1, s. 2, 1988.
4. Feyziođlu, T., Atatürk Yolu, AAMD, 2.bası, Ankara 1987.
5. Giritle, İ., Atatürkçü Çağdaşlaşmada Bilim ve Teknoloji, AAMD, III/8, 1987.
6. Kaynar, R., Atatürkçülıkte Millileşme, Lâikleşme ve Çağdaşlaşma, AAMD, IV/12, 1988.
7. Kocatürk, U., Gençlik ve Atatürkçülık, Atatürk Üniversitesi Atatürk İlkeleri ve İnkılâp Tarihi Enstitüsü Dergisi, C:1, s.2, 1988.
8. Köknel, Ö., Kişilik, Altın Kitaplar Yayınevi, İstanbul 1982.
9. Mumcu, A., Atatürkçe Düşünce Sisteminde Milli Birliđin Yeri,AAMD, III/8,1987.
10. Onur, B., Erginlik Psikolojisi, 2. baskı, Öztekin Matbaası, Ankara 1987.
11. Yörükođlu, A., Kişilik Bozuklukları, Ruh Sağlığı ve Hastalıkları, Ed: M.O.Öztürk, Meteksan Matbaası, Ankara 1981.